

IV.

OGLASNIK LAVANTINSKE ŠKOFIJE

Vsebina: 20. Mesečna duhovna obnova. — 21. Petje lista in evangelija v slovenskem jeziku. — 22. Suprema S. Congregatio S. Officii: I. Decretum, quo damnatur liber Alfredi Rosenberg. II. Decretum, que damnatur liber Ernesti Bergmann. — 23. Sacra Poenitentiarum Apostolica (Officium de indulgentiis). I. Dubium; II. Decretum, quo indulgentiis datur dies Romano Pontifici sacer; III. Preces indulgentiis ditatae. — 24. Razglasitev kandidatov za subdiakoniat in diaconat. — 25. Solski počitniški dnevi in prazniki. — 26. Izobešanje državne zastave. — 27. Nazivanje občinskih organov po novem zakonu o občinah. — 28. Naznanilo o sprejemu v kn.-šk. dijaško semenišče v Mariboru za šolsko leto 1934/35. — 29. Dopolnilna prenosna taksa. — 30. Obresti predvojnih nadarbinskih oblagacij. — 31. Škofijska kronika (za l. 1933). — 32. Slovstvo. — 33. Osebna naznanila.

20.

Mesečna duhovna obnova.

Častiti sobratje!

»Pojdite sami zase v samotni kraj in se nekoliko odpočijte« (Mk 6, 31). S temi besedami je nekoč naš Zveličar nagovoril svoje učence, ki so se zbrali pri Njem in mu povedali vse, kar so storili in učili; včasih so imeli toliko dela, »da še jesti niso utegnili. In odpeljali so se v čolnu v samotni kraj sami zase« (Mk 6, 32).

Kakor Jezusovi učenci, potrebujejo tudi duhovniki večkrat samote, da se odpočijejo od svojega dela in zopet zberejo in osvežijo svoje moči. V ta namen priporoča in ukazuje Cerkev duhovnikom poleg drugega pogostne, če mogoče letne duhovne vaje (can. 126), in dekanijske konference, ki bi se naj vršile večkrat na leto (can. 131, §1). Razna duhovniška društva pa pospešujejo pravega duha med svojimi člani s skupnimi sestanki, kjer premišljujejo, molijo in obravnavajo sodobna dušnopastirska vprašanja.

Važno sredstvo za gojitev notranjega življenja v duhovnikih je skupna mesečna obnova. Priporoča jo papež Pij X. v svoji »Exhortatio ad clerum« z dne 4. avgusta 1908 takole: »Nec minus deinde proficiet animis, si consimilis recessus (sc. sicut annuus), ad paucas horas, menstruus, vel privatim vel communiter habeatur: quem morem libentes videmus pluribus iam locis inductum, ipsis Episcopis faventibus, atque interdum praesidentibus coetui.« Taka skupna mesečna duhovna obnova je vpeljana že v mnogih škofijah, vrši se po določenem dnevnem redu, v vsaki dekaniji ali za več dekanij skupno če ne mesečno vsaj 4—6 krat na leto; v ostalih mesecih opravi vsak duhovnik mesečno obnovo sam zase doma; sadovi takih obnov so neprecenljive vrednosti za duhovnike same in za njihovo apostolsko delo.

V naši škofiji je več duhovniških organizacij, ki hvalevredno delujejo in skrbijo za asketično vzgojo duhovščine, n. pr.: Associatio perseverantiae sacerdotalis, Confraternitas sacerdotalis adorationis sanctissimi Sacramenti, Tretjerredniška skupšina za duhovnike lavantinske škofije, Unio Apostolica; na sinodi l. 1911 je bila ustanovljena in duhovščini priporočena tudi Sodalitas sacerdotum dioecesis Lavantinae in honorem sacratissimi cordis Jesu ad conservandum et promovendum spiritum sacerdotalem (glej Operationes et Constitutiones Syn. dioec. Lav. 1911, str. 589 sl.). Pokazalo se pa je, da vsaka taka organizacija zajame predvsem le svoje člane in da se ostali večkrat ne čutijo dolžne, sodelovati, da si je skrb za duhovno življenje vsem nujno potrebna.

Z ozirom na to nameravam odrediti za lavantinsko škofijo skupno mesečno duhovno obnovo obvezno za vse duhovnike, in sicer na podlagi can. 131, § 1, ki pravi, potem ko predpiše dekanijske konference: Quibus addi possunt aliae exercitationes, quas Ordinarius opportunas iudicaverit ad scientiam et pietatem clericorum promovendam.

Glavna določila za izvedbo mesečne obnove bi bila naslednja:

1. Vrší se za vsako dekanijo posebej ali za več dekanij skupaj po medsebojnem dogovoru gg. dekanov; vsak mesec ali vsaj 4—6 krat na leto.

2. Duhovno obnovo vodi dekan za svojo dekanijo; za pomoč si more privzeti koga izmed dekanijske duhovščine.

3. Duhovna obnova traja celi dan, t. j. dopoldne in popoldne, kjer ni mogoče, da bi se izvršila samo dopoldne ali popoldne.

4. Spored:

a) v c e r k v i pred tabernakljem, ali še bolje, pred izpostavljenim Najsvejšim m o l i t v e n a u r a , ki jo naj izpolnijo premišljevanje, izpraševanje vesti, tiha in glasna adoracija; molitve in svete pesmi;

b) izven cerkve: dušnopastirski referati in razgovori;

c) v odmorih priložnost za sv. spoved.

5. Za ekshortatorje se bodo določili duhovniki redov in kongregacij, ki se nahajajo v škofiji, in sicer po predlogu dekanov. Za dušnopastirski referat določi predmet sporazumno z dekanijsko duhovščino dekan, ki tudi naprosi referenta.

6. Za vsako mesečno obnovo naj se določi ugoden čas in pripraven kraj, to je cerkev ali kapela ter primeren prostor v župnišču ali kje drugje, kjer je možna zbranost.

7. Ako traja mesečna obnova dopoldne in popoldne, naj bo obed za vse udeležence skupen. Med obedom naj vlada molk, vsaj nekaj časa, med tem naj se bere kako spodbudno čtivo. Stroške za obed, ki naj bo preprost, nosi vsak udeleženec sam, vsi pa prispevajo k stroškom za ekshortatorja.

Glede stroškov za obed in za ekshortatorja veljaj, kar je določila zgoraj omenjena sinoda iz l. 1911 (str. 602): Quae tamen conferentiae tunc solum perdurant, si qui ad eas convenierint, nemini molestos se esse sentiant. Quapropter ille, in cuius domo sodales conveniunt, ne aegre ferat, pro hospitalitate acceptare aliquam recompensationem. Qui sodalitati revera bene vult, ne renuat liberalitati suae iustos poni fines.

8. Gg. dekani bodo vsako leto v svojem vizitacijskem poročilu na kn.-šk. ordinariat poročali tudi o tem, kako se je med letom vršila mesečna duhovna obnova.

9. Z uvedbo obvezne mesečne duhovne obnove ne bo smelo prenehati delovanje zgoraj omenjenih asketičnih organizacij, ki naj potem še bolj poglobijo svoja prizadevanja; njihovi skupni duhovniški sestanki naj se združijo, če le mogoče, s skupno duhovno obnovo; na ta način se sile ne bodo cepile, temveč v slogi in skupnosti zadobile večjo moč.

Tekom enega meseca naj gg. dekani o tem razmišljajo, se med seboj in s svojo duhovščino posvetujejo in semkaj stavijo primerne predloge, kako in kje in za katere dekanije skupno naj se vrši duhovna obnova in koga želijo imeti za ekshortatorja. Praktični nasveti za ureditev zadeve, ki bi naj postala podlaga uspešni Katoliški akciji, se bodo hvaležno upoštevali.

Deus det nobis suam gratiam!

V Mariboru, dne 10. aprila 1934.

† Ivan Jožei,

škof in apostolski administrator.

21.

Petje lista in evangelija v slovenskem jeziku.

S škofovske konference, ki se je vršila v Zagrebu od 30. aprila do 6. maja 1921, so jugoslovanski katoliški škofje poleg skupnega pastirskega lista vernikom naslovili še posebno poslanico na svojo duhovščino. Prvi odstavek VII. točke te poslanice se glasi:

»Slednjič Vam, bratje, javljamo, da je sv. stolica po prošnji hrvatskega episkopata raztegnila na vse področje naše države pravice, katere so imele poprej samo poedine škofije, namreč uporabo rimskega obrednika v hrvatskem ali slovenskem jeziku, pa se bodo zato vršili vsi obredi v živem jeziku razen sve-te maše, pri kateri se bosta samo list in evangelij pevala v živem narodnem jeziku.«

Ta objava temelji na reskriptu z dne 17. aprila 1921, s katerim je papež Benedikt XV. dovolil rabo rimskega obrednika v narodnem jeziku in v katerem se nahaja tudi sledeče dovoljenje: »Permittit quoque eadem Sanctitas Sua, ut cantus Epistulae et Evangelii in Missa fieri possit in lingua vulgari.«

To dovoljenje s tem priobčim za lavantinsko škofijo, in se ga duhovščina odslej sme pri **petih** svetih mašah posluževati. Razume se, da c e l e b r a n t list in evangelij prej **prečita** latinsko. Zavoljo enotnosti v škofiji bi kazalo dovoljenje uporabljati pri slovesnih svetih mašah z asistenco.

V Mariboru, dne 10. aprila 1934.

† Ivan Jožef,

škof in apostolski administrator.

22.

Suprema S. Congregatio S. Officii:

I. Decretum, quo damnatur liber Alfredi Rosenberg, cui titulus »Der Mythus des 20. Jahrhunderts«.¹

Feria IV, die 7 Februarii 1934.

In generali consessu Supremae Sacrae Congregationis Sancti Officii Emi ac Rmi Domini Cardinales rebus fidei ac morum tutandis praepositi, audito RR. DD. Consultorum voto, damnarunt atque in Indicem librorum prohibitorum in-serendum mandarunt librum qui inscribitur:

Der Mythus des 20. Jahrhunderts (Alfred Rosenberg).

Liber omnia Ecclesiae catholicae dogmata, imo et ipsius religionis christianae fundamenta spernit ac penitus reiicit; necessitatem propugnat novam religionem seu ecclesiam germanicam instituendi et principium enuntiat »novam hodie exurgere mythicam fidem; fidem mythicam sanguinis; fidem, qua creditur etiam divinam hominis naturam sanguine posse defendi; fidem scientia clarissima suffultam, qua statuitur septentrionalem sanguinem illud repraesentare mysterium, quo antiqua Sacramenta suffecta sunt ac superata«.

Et sequenti Feria V, die 8 eiusdem mensis et anni, Ssmus D. N. D. Pius divina Providentia Pp. XI, in solita audentia R. P. D. Adessori Sancti Officii impertita, relatum Sibi Emorum Patrum resolutionem approbavit, confirmavit et publicandam iussit.

Datum Romae, ex aedibus Sancti Officii, die 9 Februarii 1934.

I. Venturi, Supremae S. Congr. S. Officii Notarius.

¹ AAS, 1934, št. 3, str. 93.

II. Decretum, quo damnatur liber Ernesti Bergmann, cui titulus »Die deutsche Nationalkirche«.¹

Feria IV, die 7 Februarii 1934

In generali consessu Supremae Sacrae Congregationis Sancti Officii Emi ac Rmi Domini Cardinales rebus fidei ac morum tutandis praepositi, audito RR. DD. Consultorum voto, damnarunt atque in Indicem librorum prohibitorum inserendum mandarunt librum qui inscribitur:

Die deutsche Nationalkirche (Ernst Bergmann).

Auctor religionem christianam, factum revelationis, necessitatem Redemptionis per Iesum Christum Crucifixum et gratiae divinae denegat; religionem vero christianam et speciatim catholicam tantummodo creationem culturae semiticae et romanae ideoque indoli germanicae oppositam esse affirmat. Insuper asserit auctor Vetus Testamentum iuventuti germanicae esse periculo morali, conceptum charitatis christianae degenerationem populorum secumferre, utpote quae infirmorum ac physice debilium curam gerit simulque prolis generationem ipsis permittit; sanguinem et genus, vulgo »Rasse«, exhibet ac propugnat tanquam unicum elementum progressus culturalis; novam religionem instituendam censet, fidei in Deum personalem substituendo atheismum purum seu pantheismum. Auctor praeterea exaggeratum et omnino radicalem nationalismum defendit, doctrinae necnon culturae christianae prorsus contrarium.

Et sequenti Feria V, die 8 eiusdem mensis et anni, Ssmus D. N. D. Pius divina Providentia Pp. XI, in solita audientia R. P. D. Adessori Sancti Officii impertita, relatum Sibi Emorum Patrum resolutionem approbavit, confirmavit et publicandam iussit.

Datum Romae, ex aedibus Sancti Officii, die 9 Februarii 1934.

I. Venturi, Supremae S. Congr. S. Officii Notarius.

23.

Sacra Poenitentiaria Apostolica

(Officium de Indulgentiis)

I. Dubium.²

Sacrae Paenitentiariae Apostolicae sequens dubium pro opportuna solutione propositum fuit:

An indulgentiae, invocationibus et precibus sic dictis iaculatoriis adnexae, acquiri possint, ceteris paribus, a fidelibus quibuslibet etiam per mentalem tantum earum recitationem?

Et Sacra Paenitentiaria Apostolica die 17 Novembris 1933 respondendum censuit: **A f f i r m a t i v e.**

Facta autem de hoc relatione Ssmo D. N. Pio div. Prov. Pp. XI in audientia habita ad infrascripto Cardinali Paenitentiario Maiori die 1 vertentis mensis, Sanctitas Sua resolutionem approbavit, confirmavit et publicandam permisit.

Datum Romae, ex aedibus S. Paenitentiariae, die 7 Decembris 1933.

L. Card Lauri, Paenitentiarius Maior.

L. ✠ S.

S. Teodori, Secretarius.

¹ AAS, 1934, št. 3, str. 94.

² AAS, 1934, št. 1, str. 35.

II. Decretum, quo indulgentiis datur dies Romano Pontifici sacer.¹

Iamdudum in pluribus catholici orbis partibus laudabiliter mos extat ut singulis annis, plerumque iuxta anniversarium festum electionis vel coronationis Summi Pontificis, peculiaris dies statuatur, sive ad solemniter celebrandas Romani Pontificatus laudes, eiusque innumera beneficia recolenda, in totum mundum hactenus derivata, sive ad gratias Deo persolvendas ob incolumitatem vitae Supremi Ecclesiae Moderatoris, simulque ad necessarium auxilium, ab eodem bonorum omnium Largitore impetrandum, pro regenda Ecclesia, tot difficultatibus obnoxia.

Quapropter procul dubio decebat, ut christifideles, tam pium obsequium ac sincerum amorem erga Sedem Apostolicam ostendentes, quando praefato Festo die sacris functionibus intersunt, aliquam haurirent remunerationem e spirituali illo thesauro, quem Ecclesia possidet et cuius Romanus Pontifex est Supremus Administrator.

Smsus igitur D. N. Pius, divina Providentia Pp. XI, paterna benevolentia preces excipiens ab infrascripto Cardinali Paenitentiario Maiore, ad salutarem ac memoratum finem porrectas, in audientia eidem concessa die 15 vertentis mensis, indulgentiam plenariam singulis fidelibus concedere dignatus est, qui, rite confessi ac sacra Synaxi refecti, eodem Festo die saltem uni e supradictis functionibus religiosis interfuerint, atque ad mentem eiusdem Summi Pontificis oraverint: partialem vero indulgentiam decem annorum, iis omnibus, qui devote et saltem corde contrito pariter interfuerint uni e dictis functionibus, ad Summi Pontificis intentionem exorantes.

Praesenti in perpetuum valituro absque ulla Litterarum Apostolicarum expeditione. Contrariis quibuslibet non obstantibus.

Datum Romae, ex aedibus Sacrae Paenitentiariae, die 29 Decembris 1933.

L. Card. Lauri, Paenitentiarius Maior.

L. ✱ S.

I. Teodori, Secretarius.

III. Preces indulgentiis ditatae.²

Neminem latet quo pietatis studio, iubilari hoc anno, undevicesimo Reparationis nostrae exeunte saeculo, christifideles curaverint, specialissima veneratione ac cultu sacras imagines Iesu Christi cruci affixi prosequi, utpote aptissimas ad excitandum in eorum animis, cum memoria Dominicae Passionis, paenitentiam suorum peccatorum vitaeque emendationem.

Profecto haud poterat non summopere laetari Beatissimus Pater, qui hac praesertim de causa Iubilaeum extraordinarium indixerat, de tanto pietatis ac amoris in Christum Redemptorem incremento; imo ardenti flagrans desiderio hos pietatis sensus erga Dominicam Passionem in populo christiano, quantum possibile Ipsi foret, fovendi ob uberrimos spirituales fructus qui exinde sperari queunt, in audientia die 19 ianuarii proxime elapsi infrascripto Cardinali Paenitentiario Maiori concessa, haec quae sequuntur statuenda decrevit. Scilicet benigne excipiens plurium supplicationes qui petebant ut peculiaribus indulgentiis augerentur sive apprime agnita oratio quae incipit »En ego, o bone ac dulcissime Iesu...« sive oratiuncula »Adoramus Te, Christe...« — toties a fidelibus iubilari hoc anno pie repetita, alteri precationi »En ego...« — quae pro iis qui, confessi, sacra Synaxi refecti et ad intentionem Summi Pontificis orantes, eam coram imagine Iesu Christi Crucifixi pia mente fuderint, plenaria indulgentia iam est aucta — partialem indulgentiam decem annorum adnectere dignatus

¹ AAS, 1934, št. 1, str. 35.

² AAS, 1934, št. 3, str. 108.

est, quoties eam devote et saltem corde contrito recitaverint; alteri vero precatiunculae »Adoramus Te, Christe...« partialem indulgentiam trium annorum item adnectere, quoties ea devote et saltem corde contrito recitata fuerit. Praesenti in perpetuum valituro, absque ulla Litterarum Apostolicarum expeditione. Contrariis quibuslibet non obstantibus.

Datum Romae, ex aedibus Sacrae Paenitentiariae, die 2 Februarii 1934.

L. Card Lauri, Paenitentiaris Maior.

L. ✱ S.

I. Teodori, Secretarius.

IV. In memoriam Iubilaei humanae Redemptionis.¹

Ssmus D. N. Pius, divina Providentia Pp. XI, ad finem fere anno iubilari vergente, qui sacratissimum Christi Redemptoris Cor nec non paternum Sui in terris Vicarii animum ineffabilibus consolationibus replevit, sponte sua indulgentiam quamdam peculiarem, quasi mnemosynon quoddam eiusdem extraordinariae celebrationis, christifidelibus omnibus dilargiri volens, in audientia infra-scripto Cardinali Paenitentiaris Maiori die 16 vertentis mensis concessa, decrevit: Quoties fideles saltem corde contrito »Credo« una cum precatiuncula »Adoramus Te, Christe...« pio animi affectu in passionem ac mortem D. N. I. C. recitaverint, indulgentiam partialem decem annorum acquirere posse; indulgentiam vero plenariam, suetis conditionibus, semel in mense lucrari posse, si eandem recitationem quotidie per integrum mensem peregerint. Praesenti in perpetuum valituro absque ulla Litterarum Apostolicarum expeditione et contrariis quibuslibet non obstantibus.

Datum Romae, ex aedibus Sacrae Paenitentiariae, die 20 Februarii 1934.

L. Card Lauri, Paenitentiaris Maior.

L. ✱ S.

I. Teodori, Secretarius.

24.

Razglasitev kandidatov za subdiakonot in diakonat.

Glasom objave v Oglasniku 1933, X. stran 95. se podeli na dan 22. aprila 1934, t. j. na tretjo povelikonočno nedeljo v mariborski stolni cerkvi sv. Janeza Krstnika drugi višji red ali diakonat. Prejeli bodo diakonat naslednji subdiakoni, gojenci V. in IV. letnika lavantinskega Duh. Seme-nišča:

Iz V. letnika: Kač Franc iz Polzele; Merkač Franc iz Prevalj; Mlaker Jožef iz Spodnje Polskave; Pepelnjak Karl od Sv. Jurija ob juž. žel.; Šoštarec Alojzij iz Tišine.

Iz IV. letnika: Bombek Ivan od Sv. Marjete niže Ptuja; Jager Franc od Sv. Jurija ob juž. žel.; Murko Franc od Sv. Bolfenka v Slov. gor.; Petančič Franc iz Pišec; Ramšak Viktor iz Hrastnika.

Prvi višji red ali subdiakonot prejmeta istega dne naslednja dva akolita in gojenca lavantinskega kn.-šk. Duh. Seme-nišča iz V. letnika, ki vsled vojaške službe v kadru nista mogla biti posvečena v subdiakona na praznik Razglašenja Gospodovega v tekočem letu: Berden Jožef iz Bogojine in Koren Ivan iz Turnišča.

Častiti gg. dušni pastirji naj zgoraj navedene kandidate za diakonat in subdiakonot razglasijo v zmislu kanona 998 na nedeljo, dne 15. ali 22. aprila 1934, iz prižnic vernemu ljudstvu. Obenem naj povabijo vernike, da opravljajo mo-

¹ AAS, 1934, št. 3, str. 109.

litve za goreče duhovnike; naj pa tudi nihče, ki ima opravičene pomisleke zoper posvetitev naštetih kandidatov za subdiakonot in diakonat, tega ne prikriva.

Po naročilu lavantinske sinode iz leta 1911 naj dušni pastirji vsakokrat, ko razglasijo imena ordinandov, skupno z verniki molijo: »Molitev za duhovnike«, trikrat »Oče naš«, »Zdrava Marija« in »Čast bodi Očetu« (Sinoda 1903, str. 910 nasl.) ali pa: »Za duhovnike v domovini« stran 191 »Cerkvenega molitvenika«. Na dan ordinacije, dne 22. aprila t. l., naj pridodajo posamezni duhovniki v dnevni sv. maši k predpisanim oracijam še molitev »Pro omni gradu Ecclesiae«, ki je 3. med »orationes diversae«. Verniki pa naj ta dan molijo za ordinande in za duhovniške poklice.

25.

Šolski počitniški dnevi in prazniki.¹

Dodatno k svoji okrožnici z dne 12. jan. 1933, IV. No. 671/1 v zgornji zadevi je kraljevska banska uprava v Ljubljani z okrožnico z dne 7. marca 1934, IV. No. 12.747/15-1933 izdala svojim podrejenim oblastvom še sledeča navodila:

»Okrožnico kraljevske banske uprave z dne 12. januarja 1933, IV. No. 671/1 in dodatno okrožnico z dne 20. januarja 1933, IV. No. 671/2, s katerima je bilo odrejeno enotno praznovanje praznikov in počitniških dni na narodnih šolah, so šolska upraviteljstva z ozirom na predzadnji odstavek različno tolmačila, zato odreja kraljevska banska uprava nastopno:

Predzadnji odstavek okrožnice IV. No. 671/1 z dne 12. januarja 1933 velja le za proslave praznikov, navedenih pod točko 5 b).

Ako padeta praznika Sv. Sava (27. januarja) in Strossmayerjev dan (4. februarja), ki sta po okrožnici IV. No. 671/2 pouka prosta, na nedeljo, se izvrši proslava zadnjo učno uro v soboto.

Za proslavo državnih praznikov s pouka prostimi dnevi in s službo božjo, ki so navedeni v citirani okrožnici pod točko 5 a), pa je v polni veljavi razpis kraljevske banske uprave Pov. II/2, No. 1341/8 z dne 2. julija 1931.

Opozarja se na II. poglavje te okrožnice (šolske maše), posebej pa še na točko 2, ki določa:

Če bi se imela kdaj zgoraj omenjena šolska sv. maša opraviti v nedeljo ali na praznik in mora veroučitelj imeti sv. mašo za župnijo, naj bo ta maša obenem šolska maša, če se ne začne pred 8. uro. Če se vrši navadna nedeljska služba božja pred 8. uro, naj se take dni preloži na poznejši čas, in če to ni mogoče, je dovoljeno veroučitelju binirati.

Sreska načelstva naj o tem obveste vsa šolska upraviteljstva in vse krajevne šolske odbore, da se bodo praznovali državni in šolski prazniki enotno na vseh šolah in ne bo nesporazumov in nesoglasij.«

To se objavlja vsem župnijskimi uradom in veroučiteljem v vednost.

26.

Izobešanje državne zastave.

V zvezi s svojim dopisom z dne 2. maja 1933 in 19. januarja 1934 (glej Oglasnik lav. škofije, 1934, str. 22 sl.) v zgornji zadevi je kraljevska banska uprava v Ljubljani dne 29. marca 1934, Pov. II/2, No. 613/2 semkaj še naslednje nazonila:

¹ Oglasnik lav. škofije, 1934, I. str. 2.

»Ministrstvo notranjih poslov, oddelek za državno zaščito je s Pov. I. br. 8247 z dne 8. marca 1934 sporočilo nastopno:

Ministrstvo notranjih poslov je zaprosilo ministrstvo pravde za mišljenje, in sicer v zvezi zaprosenega pojasnila od neke kraljevske banske uprave, ali je po zakonu obvezno izobešanje državnih zastav na cerkvah na državne praznike; dobilo je sledeče obvestilo:

V odgovor na spis Pov. br. 51.667 z dne 2. t. m. je ministrstvu pravde čast obvestiti to ministrstvo, da je ono mišljenja, da izobešanje državnih zastav na cerkvah (hramih) na praznike ni obvezno, in sicer v smislu § 9. zakona o praznikih.

Čast mi je prednje dostaviti tej upravi na znanje in nadaljnje poslovanje.«

V vednost vsem župnijskim uradom!

27.

Nazivanje občinskih organov po novem zakonu o občinah.

Kraljevska banska uprava v Ljubljani je z dopisom z dne 27. februarja 1934, II. No. 4955/1 semkaj dostavila razpis vsem občinam v zgornji zadevi v informacijo in prošnjo, da odredi kn.-šk. ordinariat vsem podrejenim uradom in organom, da tudi oni uporabljajo v uradnem poslovanju z občinami in drugimi uradi samo v razpisu omenjene nove enotne nazive.

Dotična mesta razpisa, ki zadevajo cerkveno uradovanje z občinskimi upravami, se glasijo:

»Odrejam, da se v uradnem poslovanju vedno in povsod uporabljajo le nazivi, ki jih ima za občinske upravne organe novi zakon, in sicer:

p r e d s e d n i k o b č i n e (mesto prejšnjega župana ali občinskega predstojnika);

o b č i n s k a u p r a v a (mesto prejšnjega občinskega starešinstva, županstva ali česarkoli);

o b č i n s k i o d b o r (kakor prej).

Teh nazivov se je držati tako v internem poslovanju kakor tudi v poslovanju na zunaj, to je pri notranji in zunanji opremi od občine izdanih odlokov, dopisov in ostalih rešitev. Radi enostavnosti in enotnosti naj se vse, drugim občinam namenjene rešitve naslavljaajo:

Občini . . . . . Kjer sta ime in sedež občine ista, zadostuje ta naslovi-
tev popolnoma. Kjer pa sta ime in sedež različna, naj se v naslovu označi še
sedež občine, da bo naslov točnejši in dostavljanje lažje.

Primer: 1. Občini B l e d. 2. Občini Kropa v P o d n a r t u.

Za odpravke, ki so namenjeni osebno predsedniku občine, na primer spise poverljive vsebine ali pa spise v državnih (prenešenih) poslih občine, naj se — ako je z ozirom na vsebino spisa to potrebno — doda gornjemu naslovu še primeren pristavek (v roke predsedniku občine, osebno predsedniku, poverljivo itd.), ako se odpravke radi posebnosti spisa ni sploh že naslovil predsedniku občine . . . . .«.

»Z a m e s t n e o b č i n e (Ljubljana, Maribor, Celje in Ptuj) novi zakon o (selskih) občinah ne velja; zato naj se dopisi na te občine naslavljaajo še dalje na »mestno načelstvo v . . . . .«, mestni načelnik pa se sme v samoupravnih stvareh občine še dalje nazivati župan.«

Naznanilo o sprejemu v kn.-šk. dijaško semenišče v Mariboru za šolsko leto 1934/35.

Glede sprejema v kn.-šk. dijaško semenišče za prihodnje šolsko leto 1934/35 se naznanja sledeče:

Pogoje za sprejem je škofijska sinoda l. 1900 določila takole:

»§ 69. Alumni in seminarium non suscipiuntur, nisi qui legitimo matrimonio in dioecesi Lavantina oriundi, moribus probi, corpore sani, aetate non iusto proVectiores et sua indole et voluntate spem attulerint, eos ecclesiae Lavantinae sacro ministerio perpetuo se tradituros esse.« (Actiones et constitutiones Syn. dioecesis. anno sacro 1900 institutae et peractae, pag. 456.)

Z ozirom na to sinodalno določbo in na sedanje razmere veljajo sledeči pogoji:

1. Poklic za duhovniški stan.
2. Prošnjiki morajo biti zakonski sinovi dobrih krščanskih staršev ter lepega vedenja.
3. Telesno zdravje.
4. Prošnjiki se le tedaj morejo upoštevati, če so vsaj z dobrim uspehom dovršili osnovno šolo ali kak gimnazijski razred.

5. Glede na starost imajo prednost tisti, ki po dovršenem VIII. gimnazij-skem razredu še ne bodo prestopili 21. starostnega leta.

6. Vsak gojenec mora biti preskrbljen s potrebno obleko in perilom. Kaj mora vse imeti, se bo prošnjiku naznanilo obenem z rešitvijo prošnje na priloženem »naročilu«. Stroške za učne knjige, šolske potrebščine, za zdravnika morajo poravnati gojenci sami, ozir. njihovi starši ali namestniki.

7. Prošnji za sprejem naj se priložijo: krstni list, zadnje šolsko izpričevalo, ubožni list in zdravniško izpričevalo. Prosilci, katerih prošnje se ugodno rešijo, morajo podati pismeno izjavo ali obveznico, podpisano tudi od njihovih staršev ali od variha in sopodpisano od dveh zanesljivih prič, s katero se prosilci sami skupno s svojimi starši, oziroma varihom in kakim drugim dobrotnikom obvežejo, da bodo preskrbovalnino letnih Din 4000.— povrnili semeniški blagajni v slučaju, da bi gojenec iz lastne krivde ne postal duhovnik lavantinske škofije. V vsoto Din 4000.— se v takem slučaju seveda všteje znesek, ki se za gojenca morebiti plačuje v semeniško blagajno tekom vsakega šolskega leta. Obrazec za to obveznico se bo priložil rešitvi prošnje.

Prošnje za sprejem v kn.-šk. dijaško semenišče se morajo vložiti najdalje do 31. julija t. l. potom pristojnih župnih uradov na kn.-šk. ordinariat v Mariboru. Župnijski uradi naj vestno poročajo o ravnem obnašanju prošnjikov, njihovi nadarjenosti, njihovih domačih, v kakšnem gmotnem stanju se nahajajo starši ali sorodniki prošnjikov in koliko bi mogli za gojenca letno prispevati. Tudi naj župnijski uradi poročajo, če so prošnjiki glede na zdravje in postavbo po njihovem mnenju sposobni za vzvišeni duhovski poklic. Ravnateljstvu dijaškega semenišča se naroča, da poizve še posebej o vsakem prošnjiku z vprašalno polo, ki se pošlje v izpolnitev prošnjikovemu župniku ali kakim drugim zanesljivim osebam.

Ker kn.-šk. dijaško semenišče ne more izhajati s svojimi dohodki, bodo starši morali tudi letos, kakor doslej, za vsakega gojenca plačevati nek letni prispevek, čigar višina se bo določila za vsakega gojenca posebej z ozirom na njegove premoženjske razmere.

Z zakonom o izpremabah in dopolnitvah v zakonu o srednjih šolah z dne 20. julija 1931 so zopet vpeljeni sprejemni izpiti. Ti izpiti se vršijo ob koncu šol-

skega leta v času od 23. do 27. junija. Dan določi gimnazijsko ravnateljstvo. § 55.a omenjenega zakona se glasi: »Sprejemni izpit opravljajo učenci, ki so dovršili četrti razred osnovne šole brez slabe ocene in imajo iz vedenja najmanj oceno: dobro. Razen tega morajo dokazati z izpiskom iz rojstnih knjig, da so dovršili ali da dovrše v tem koledarskem letu 10 do 13 let.«

Pripomni se, da je bolje, ako dečki pred vstopom v gimnazijo obiskujejo osnovno šolo 5 let.

Z ozirom na to naj gg. dušni pastirji že sedaj mislijo na to, kateri dečki bi bili primerni za gimnazijske študije in za dijaško semenišče, in se naj o vsem potrebnem pravočasno s starši dogovorijo. Glejajo naj tudi na to, da kljub gospodarski stiski ne bo padel dotok gimnazijcev z dežele.

Vsi dečki, ki pridejo delat sprejemni izpit na mariborsko klasično gimnazijo in mislijo prositi za sprejem v dijaško semenišče, naj se po opravljenem izpitu osebno predstavijo ravnateljstvu semenišča, Koroščeva ul. 12 (nasproti klasični gimnaziji). Vsi ostali prošniki pa naj to storijo zadnji teden julija, od 25. do 31.

29.

Dopolnilna prenosna taksa.

Glasm došlega obvestila ministrstva pravosodja v Beogradu z dne 22. febr. 1934 št. 9828 se dopolnilna prenosna taksa ne plača, ako se cerkvena nepremičnina proda osebam, ki so vobče oproščene plačevanja dopolnilne prenosne takse.

O tem se vsa duhovščina lavantinske škofije obvešča.

Obenem se gospodje nadarbinarji, ki so pod kongruo, opozarjajo, da prošnje, spisane na podlagi § 7, točka a, zakona z dne 19. sept. 1898 dr. zak. št. 176, za povračilo vplačane dopolnilne prenosne takse za župn. nadarbino in opremljene z dotičnimi pobotnicami pošne hranilnice, predlagajo le potom kn.-šk. ordinariata, in sicer čimprej po izvršenem vplačilu takse.

30.

Obresti predvojnih nadarbinskih obligacij.

Kraljevska banska uprava Dravske banovine je z dopisom z dne 27. februarja 1934 II No. 3670/1 semkaj naznanila sledeče: »V smislu rešitev bivšega ministrstva za vere z dne 23. februarja 1925, V. K. br. 110, in z dne 26. marca 1925 V. K. br. 693, sem odredil izplačilo obresti predvojnih nadarbinskih obligacij vsem župnim nadarbinarjem v Dravski banovini, in sicer za proračunsko leto 1933/34.

Obresti se bodo nakazale in izplačale posameznikom skupno z rednimi osebnimi prejemki za mesec marec 1934.«

31.

Škofijska kronika

(za l. 1933).

I. Posvečenja in blagoslovitve.

V šk. kapeli v Mariboru je bilo konsekriranih 25 kelihov in 24 paten. — Blagoslovljen je bil dne 23. jun. 1934 1 zvon za cerkev v Voči Donji pri Varaždinu, dne 22. okt. 1934 zopet 1 zvon za isto cerkev. — Ob priliki birmovanja v Bočni dne 5. jul. 1934 je bila blagoslovljena tamkajšnja prenovljena župnijska cerkev.

II. Misijoni in druge pobožnosti.

Župnije, ki so obhajale: a) sv. misijon: 1. Sv. Anton v Slov. goricah od 26. 2. do 5. 3. — 2. Sv. Barbara v Slov. gor. od 25. 3. do 2. 4. — 3. St. Danijel nad Prevaljami od 7. do 14. 5. — 4. Hajdina od 12. do 20. 8. — 5. Hoče, ponavljanje misijona od 4. do 6. 3. — 6. Št. Janž na Dravskem polju od 5. do 12. 2. — 7. Sv. Jurij pod Taborom od 5. do 12. 3. — 8. Sv. Martin pri Vurbergu od 18. do 26. 11. — 9. Prevalje od 2. do 9. 4. s teoforično procesijo ob koncu. — 10. Slov. Bistrica od 12. do 23. 12. — 11. Žetale od 1. do 8. 1.

b) duhovne vaje: 1. Sv. Andraž v Halozah za apostolstvo mož in fantov od 16. do 19. 3. z blagoslovitvijo društvene zastave ob koncu. — 2. Sv. Benedikt v Slov. gor. od 19. do 22. 1. za dekleta. — 3. Dolnja Lendava (Benica) od 25. do 31. 8. za primorske naseljence. — 4. Gornji Petrovci od 23. do 25. 10. v spomin 1900 letnice našega Odrešenja. — 5. St. Janž na Dravskem polju od 22. do 26. 11. za dekleta ob tridesetletnici dekliske Marijine družbe. — 6. Sv. Marko niže Ptuja od 9. do 12. 11. za deklisko Marijino družbo. — 7. Ptuj, proštijška cerkev, od 3. do 5. 3. za dijake in dijakinje. — 8. Selnica ob Dravi od 19. do 23. 2. za dekleta. — 9. Središče od 3. do 5. 3. za može in mladeniče in od 5. do 10. 12. za vse župljane. — 10. Šoštanj od 21. do 23. 12. za mladeniče. — 11. Sv. Tomaž pri Ormožu od 18. do 21. 12. za mladino v proslavo 1900 letnice Odrešenja.

c) tridnevnice: 1. Sv. Ana v Slov. gor. od 25. do 27. 5. kot proslava 1900 letnice Jezusove smrti in priprava na sv. birmo. — 2. Sv. Andraž v Halozah od 7. do 9. 4. evharistična tridnevnic v zadoščenje presv. Srcu Jezusovemu in od 3. do 5. 12. v proslavo 1900 letnice našega Odrešenja. — 3. Beltinci od 11. do 14. 5. za dekleta. — 4. Sv. Benedikt v Slov. gor. od 22. do 24. 6. na čast presv. Srcu Jezusovemu pri podružnici sv. Treh Kraljev z nočnim češčenjem presv. Rešnj. Tel. in teoforično procesijo ob koncu. — 5. Št. Ilj v Slov. gor. od 10. do 12. 5. evhar. tridnevnic v spomin 1900 letnice smrti božjega Zveličarja in 75 letnice prikazni Lurske Matere božje. — 6. Konjice od 14. do 17. 9. v spomin 1900 letnice našega Odrešenja in od 28. 9. do 1. 10. v čast Kraljici presv. rožnega venca. — 7. Luče od 7. do 9. 4. kot postna pobožnost v spomin Jezusovega trpljenja in smrti na križu pred 1900 leti. — 8. Maribor, v vseh župnijah, jubilejna pobožnost od 26. do 29. 10. s skupno spokorno teoforično procesijo na praznik Kristusa Kralja. — 9. Planina od 2. do 5. 11. v proslavo 1900 letnice Jezusove smrti. — 10. Ruše od 2. do 9. 4. v čast Kristusovemu trpljenju. — 11. Špitalič od 29. do 31. 3. v proslavo 1900 letnice Odrešenja. — 12. Sv. Urban pri Ptujju od 14. do 16. 8. v spomin 1900 letnice Jezusove smrti. — 13. Velika Nedelja od 2. do 5. 4. za može in fante. — 14. Velika Polana od 22. do 26. 6. v spomin na sveto leto in v proslavo desetletnice domače cerkve presv. Srca Jezusovega. — 15. Sv. Vid nad Valdekom od 8. do 10. 12. kot jubilejna pobožnost v čast presv. Srcu Jezusovemu. — 16. — Zabukovje od 9. do 12. 11. z ustanovitvijo III. reda sv. Frančiška Asiškega. — 17. Zavrče od 10. do 12. 11. pri podružnici sv. Mohorja v proslavo 1900 letnice Jezusove smrti.

č) evharistične shode: 1. Dne 23. 7. v Trbovljah evharistični delavski shod s tridnevnic kot pripravo. — 2. Dne 6. 8. v Rušah za dekanijo Maribor d. dr. br. s tridnevnic kot pripravo. — 3. Dne 15. 8. na Kamnu pri Vuzenici za vuzeniško dekanijo. — 4. Dne 29. 8. na Ptujski gori evharistični shod za otroke dekanije Dravsko polje v proslavo 1900 letnice Odrešenja. — 5. Dne 3. 9. v Šmarju pri Jelšah za šmarsko, rogaško in deloma kozjansko dekanijo. — 6. Dne 3. 9. pri Veliki Nedelji kot dekanijška jubilejna proslava s tridnevnic kot pripravo. — 7. Dne 8. 9. v Turnišču za dekanijo Dolnja Lendava s tridnevnic kot pripravo.

d) druge verske prireditve (v kolikor so bile naznanjene): 1. Maribor, stolna župnija, od 15. do 23. 6. jubilejna devetdnevnic v čast presv. Srcu Jezusovemu. — 2. Romanje na Brezje od 29. do 31. 7. Romarji so se udeležili dne 30. 7. velike proslave 1900 letnice Kristusove smrti in biserne sv. maše prevz. nadškofa dr. Antona Bonaventura Jegliča v Ljubljani. — 3. Dne 20. 8. pri Mariji Snežni tabor mož in fantov za dekaniji Sv. Lenar v Slov. gor. in Jarenina kot proslava 1900 letnice Kristusove smrti. — 4. Dne 27. 8. pri podružnici sv. Mihaela na Laškem shod mož in fantov dekanije kot jubilejna pobožnost. — 5. Dne 17. 9. slovesna dekanijška proslava 1900 letnice Jezusove smrti pri Sv. Križu pri Ljutomeru s tridnevnic kot pripravo.

32.

Slovstvo.

Veliki teden, prevedel in priredil Jože Pogačnik. Založila Družba sv. Mohorja v Celju, 1934. Cena za ude Mohorjeve družbe: vez. v platno z rdečo obrezo Din 20.—, v pegamoid vez. z zlato obrezo Din 30.—.

Veliki teden obsega obširen uvod v prečudno stavbo velikonočne dobe cerkvenega leta, zlasti razlaga pomen in vsebino zadnjih treh dni velikega tedna in Velike noči. Za tem uvodom pa nudi skrben in lep prevod liturgije velikega

četrtka, velikega petka, velike sobote in prvih treh velikonočnih dni. Prireditelj je prevel psalme, s katerimi naj po navodilih sv. Cerkve v teh dneh premišljujemo Gospodovo trpljenje, lekcije, ki obsegajo Jeremijeve Žaloste pesmi, in duhovite razprave sv. Avguština o mesijanskih psalmih. Dopoldanska liturgija je vsa razložena, tudi blagoslov olja na veliki četrtek, blagoslovi velike sobote itd. Uvod razpravlja — često v obliki meditacije — o jutrnjicah, o božjem grobu, o smislu obredov in molitev velikega tedna. Ordo missae vsebuje novi, od obeh škofij potrjeni prevod mašnih molitev, ki so ga sestavljali strokovnjaki obeh škofij.

Knjiža bo brez dvoma marsikomu pomagala razumevati psalme in liturgijo vobče, služila bo za pripravo onim, ki to liturgijo opravljajo, in za priljubljeni priročnik onim, ki se udeležujejo teh molitev in obredov ne le z veseljem, ampak z željo po umevanju in koristi. Za zakristane bo nujno potrební svetovalec v dneh velikega tedna. Za redovne osebe bo služila kot zbirka postnih premišljevanj in molitev. Za vse obiskovalce božjega groba bo najboljši molitvenik.

S to knjižo dobimo Slovenci zopet eno liturgično knjižo. Malo jih imamo do zdaj. Neizmernih bogatih zakladov cerkvene molitve skuša ta knjiža vsaj nekoliko dvigniti. Knjiža se duhovščini in laikom priporoča!

Z Jezusom na Oljski gori. Sveta ura. Izdal in založil Karmel na Selu, 1934.

Priročna knjižica za premišljevanje Kristusovega trpljenja v postnem času in drugače. Tolle, lege et meditare!

33.

Osebna naznanila.

Umeščena sta bila čč. gg.: P. Alfonz Klemenčič, duhovnik križniškega reda, kot župnik-vikar v Središču (11. marca 1934) in Karol Lampert, župnik v Razboru pri Slovenjgradcu, kot župnik v Sv. Lenartu nad Laškim (2. apr. 1934).

Postavljeni so bili čč. gg.: Anton Oblak kapelan v Ljubnem, za provizorja v Razboru pri Slovenjgradcu (1. apr. 1934); Franc Magdič, župnik v Gornji Sv. Kungoti, za soprovizorja v Sv. Juriju ob Pesnici (3. apr. 1934) in dr. Anton Trstenjak, kaplan v Kamnici, za honor. veroučitelja na drž. realni gimnaziji v Mariboru (15. marca 1934).

Preselil se je p. n. g. Ernest Trstenjak, župn. upravitelj v Sv. Juriju ob Pesnici in se nastanil v Sv. Martinu pri Vurbergu (3. apr. 1934).

Prestavljen je bil č. g. kapelan Andrej Stakne iz Središča v Ljubno (1. apr. 1934).

Začasno nezasedeno ostane kaplansko mesto v Središču.

Ordinacije: Dne 11. marca 1934 so v kn.-šk. kapeli v Mariboru prejeli a) tonzuro: Bogomil Krušič in Adolf Volasko, bogoslovca II. letnika; b) subdijakonat: Franc Kač, bogoslovec V. letnika. — Dne 25. marca 1934 so v cerkvi sv. Alojzija v Mariboru prejeli ostiariat in lektorat lav. bogoslovci Anton Holzedel, Alojz Breznik, Mihael Jerič, Viljem Jeušnikar, Rado Junež, Ivan Kores, Alojz Kozar, Martin Krištan, Bogomil Krušič, Matija Nemeč, Justín Oberžan, Anton Orozel, Ivan Rajner, Štefan Tratnjek, Viljem Videčnik, Adolf Volasko, Jožef Vošnjak, Štefan Vošnjak, Štefan Zver ter frančišk. bogoslovec fr. Mariofil Jelenc.

Lavantinski knezoškofijski ordinariat

v Mariboru, dne 14. aprila 1934.